

Folketingets Enerkipolitiske Udvalg
Christiansborg
1240 København K

Dato 25. februar 2009
J. nr.

Enerkipolitisk Udvalg har i brev af 30. januar 2009 stillet mig følgende spørgsmål til L 3, stillet efter ønske fra Anne Grete Holmsgaard (SF), som jeg hermed skal besvare.

Spørgsmål 9:

”Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 27. januar 2009 fra Ældresagen, jf. L 3 - bilag 5.”

Svar:

Ældre Sagen rejser to problemstillinger, dels spørgsmålet om de store tarifferhøjelser i DONG Energy City Elnet A/S, dels spørgsmålet om klageadgang.

Det første spørgsmål har jeg forelagt Energitilsynet, som har bidraget med faktuelle oplysninger.

Elforsyningsloven har regler om, at priserne for ydelser fra en kollektiv elforsyningsvirksomhed ikke må stige som følge af vederlag, der erlægges ved overdragelse af virksomheder. Efter det oplyste er denne regel ikke overtrådt.

Prisstigningerne er dog indirekte en konsekvens af DONG Energy's køb af Københavns Energi. I forbindelse med salget bortfaldt en række såkaldte ”andre indtægter” af den bevillingspligtige aktivitet på godt 120 mio. kr., hvilket har medført, at forbrugerne via højere priser har kompenseret virksomheden for tabet af disse ”andre indtægter”. Det drejer sig blandt andet om tab af indtægter via fællesfunktionen under KE forsyning og tab af indtægter fra lagerudlevering.

Energitilsynet oplyser, at det har gennemgået regnskaberne i DONG Energy City Elnet A/S for at sikre sig, at der ikke var sket fejl eller misforståelser i denne forbindelse opgørelsen af tab af ”andre indtægter”. Nogle fejl vedrørende f.eks. bogføring og periodisering blev fundet og rettet, mens Energitilsynet måtte erkende, at regelgrundlaget på andre områder ikke var klart nok. Dette orienterede Energitilsynets formand mig om i et brev af 4. juli 2008. På baggrund blandt andet af denne henvendelse er definitionen af ”indtægter” og ”andre indtægter” præciseret i lovforslaget, L 3.

Energitilsynets granskning af regnskaberne fra DONG Energy City Elnet A/S er ikke afsluttet. Det er således ikke kendt på nuværende tidspunkt, om granskningen giver anledning til flere justeringer af tarifgrundlaget.

Med hensyn til spørgsmålet om klageadgang, så bygger kontrollen af netselskaberne og de regionale transmissionsselskaber på, at Energitilsynet fører et generelt tilsyn med virksomhederne. Energitilsynet er ikke en klageinstans i gængs forstand. Energitilsynet kan derimod på baggrund af henvendelser, herunder både fra interesseorganisationer som Ældre Sagen og fra enkeltpersoner, af egen drift tage såvel

konkrete sager som mere principielle problemstillinger op til behandling og afgørelse.

Det forhold, at en problemstilling er taget op til behandling af Energitilsynet på baggrund af en henvendelse fra en forbruger eller dennes organisation, gør ikke forbrugeren eller organisationen til part i sagen, med mindre der efter de almindelige forvaltningsretlige regler er tale om, at klageren har en væsentlig og individuel interesse i sagen. Forbrugeren eller organisationen kan derimod bidrage til sagernes oplysning med konkret og relevant information til brug for Energitilsynets sagsbehandling.

Det ville betyde en øget administrativ byrde og indebære et helt ændret koncept for Energitilsynet, hvis Energitilsynet skulle behandle individuelle klager fra landets energiforbrugere over generelle tarifspørgsmål, i forhold til i dag hvor Energitilsynet tager væsentlige og principielle sager op til behandling af egen drift, herunder på baggrund af henvendelser udefra. Den nuværende ordning giver tilsynet mulighed for at gå i dybden med store sagskomplekser. Denne mulighed ville blive svækket, hvis Energitilsynet skulle skifte karakter fra at være et tilsyn til en klageinstans for individuelle klagemål.

Hertil kommer, at Ankenævnet for Energispørgsmål er etableret for at behandle klager om kontraktlige forhold mellem forbrugerne og deres energiselskaber.

Med venlig hilsen

Connie Hedegaard